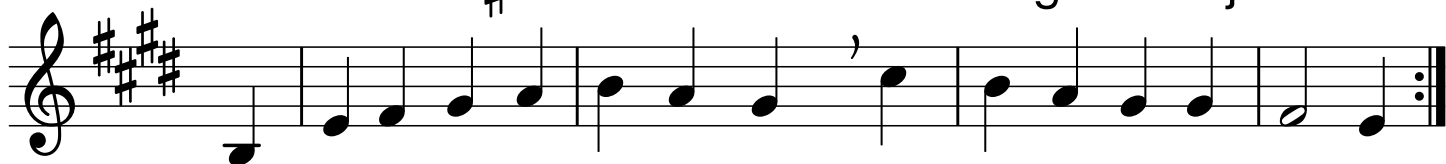

Mind jó, amit Isten tészén

Rodigast Sámuel, 1649–1708

Gastorius Severus, Weimar, 1681

E C#m H⁷ E E/gis Amaj⁷ H⁷ E

1. Mind jó, a-mit Is-ten tészén, Szent az ő a-ka-rat-ja.
Ő én vélem is úgy tégyen, Mint kedve né-ki tart-ja.

A H⁷ E/gis A H F#⁷ H

Ő az Isten, Ki ín-ségben Az ö-vé-it megtart-ja,

A H⁷ E

Hát lé - gyen, mint a - kar - ja.

2. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem csal, ∴ De igaz ösvényen viszen, Én megelégszem azzal, Hogy kedvében, Kegyelmében Ő forgatja dolgomat, Csak rá hagyom magamat.

3. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem útál, ∴ Mint jó orvosom, úgy tészén, És mérget ő nem kínál. Orvosságot, Boldogságot, Én nékem készít, tudom, Azért csak benne bízom.

4. Mind jó, amit Isten tészén, Ő az én idvességem, ∴ Ő velem rosszul nem tészén, Rábízom egész éltém. Örömben, Keresztemben Mind nyilván megmutatja, Hogy javamat akarja.

5. Mind jó, amit Isten tészén: Ha oly pohárt innék is, ∴ Amelynek íze szívemnek Nagy-keserűn esnék is, De eltűröm, Mert víg öröm Felváltja ezt végtére, Sok bűm enyhítésére.

6. Mind jó, amit Isten tészén, Mind örökké ezt vallom, ∴ Ha rajtam bű, bánat leszen, S kell bosszúságot látnom. Mindazáltal Megvígasztal, Mint édes Atyám, engem, Mert csak ő segítségem.